

dd. 29 mei 1969.

Aldus vastgesteld.

N O T U L E N

der plechtige openbare vergadering van
de gemeenteraad van 's-Hertogenbosch
op vrijdag 31 januari 1969 te 11.00 uur
gehouden ter gelegenheid van het
afscheid van de Hoogedelachtbare Heer
mr. R.J.J. Lambooy, als burgemeester
van 's-Hertogenbosch.

Notulen

der plechtige openbare vergadering
van de
gemeenteraad van 's-Hertogenbosch
op vrijdag 31 januari 1969
te 11.00 uur.

ENIG PUNT VAN BEHANDELING;

Koninklijk besluit van 26 september 1968, waarbij aan mr. R.J.J. Lambooy, op zijn verzoek, met ingang van 1 februari 1969 eervol ontslag is verleend als burgemeester van de gemeente 's-Hertogenbosch, met dank voor de goede en langdurige diensten als burgemeester bewezen.

Tegenwoordig:

Voorzitter: mr. R.J.J. Lambooy, scheidend burgemeester.

wethouders: N. Schuurmans, drs. W.G.J. Lennaerts, ir. J.J.C. van Heijkoop en
mr. G.D.H. Verkuijlen.

leden: L.J. van der Kooi, H.W. van Kempen, J.M.A. Foppele, A.M.M. van Loon,
G.A. Moerings, J. van de Wal, ir. J.L. van Oost, Chr.J.A.M. Leo, mr.H. Bergé,
J.M.C. van der Eerden, P. van Drunen, J.J.C.M. van Beek, H.W.J. Vos,
A.J.C. Wagemakers, J.C.H. van Oijen, mevrouw J.M. Claasen-van de Laak,
ir. O. van Roggen, J.M. van Engelen, T.A. Bos, Th. Kok, Jhr.mr. L.E.A.J. van
Meeuwen, mej. M.W.J.A. Willemse, L.H. van Veggel, F.C. Bumann, A.van den Helm,
F.M.J. Schuurbiers, J.A.F. van Osch, J.C. Vis, Th.W. Leenders.

secretaris: mr. A.A.B. van Geelen, gemeentesecretaris.

afwezig: mevrouw J. Bos-Kinsbergen en de heer B. IJsselstijn, beiden wegens ziekte.

Mede-tegenwoordig: familieleden van de scheidende burgemeester:

mevrouw Lambooy-Smeets;

de heer en mevrouw Hamelynck-Lambooy;

de heer en mevrouw Hustinx-Lambooy;

de heer en mevrouw Barnasconi-Lambooy;

de heer en mevrouw Visser-Lambooy;

de heer en mevrouw Keijzer-Lambooy;

de heer R. Lambooy;

mevrouw Wouters-Lambooy

en de heer ir. Smeets

Verder tegenwoordig de volgende genodigden:

Mgr.drs. J.W.M. Bluysen, bisschop van 's-Hertogenbosch;

mr.dr. C.N.M. Kortmann, Commissaris der Koningin in de provincie Noord-Brabant;

mr. H.J.M. Loeff, oud-burgemeester van 's-Hertogenbosch, tevens ere-burger van de stad;

J.A. Brouwers, deken der stad;

Mgr. J. van Susante, plebaan van de Kathedrale Basiliek van Sint Jan;

ds. N.K. van den Akker, Ned. Hervormd Predikant;

mr. Llewellyn, vertegenwoordiger van de 53e Welsh Division;

H. König, Erster Bürgermeister van Trier;

dr. Arnold, ambassadeur van de Duitse Bondsrepubliek;

dr. G.J.M. de Gruyter, voorzitter Kamer van Koophandel;

E. Vos, namens de Joodse gemeente;

F.H.J.M. van den Eerenbeemt, lid van Gedeputeerde Staten in Noord-Brabant;

mr. W.H. Ariëns, President van het Gerechtshof;
W. Kloppenburg, voorzitter Industriële Kring;
mr. J.A.M. Banning, voorzitter Stichting Stedelijk Maatschappelijk Centrum;
A.A.M. van Mackelenbergh, voorzitter Katholieke Bossche Middenstandsbond;
mr. A.W. Baron van Imhoff, Officier van Justitie/hoofd van het Arrondissementsparket;
de heer Jost, fractievoorzitter van de S.P.D. in de gemeenteraad van Trier;
de heer Kalck, fractievoorzitter van de C.D.U. in de gemeenteraad van Trier;
mevrouw F. de Groot-van Litsenburg, voorzitster vrouwenbeweging N.K.V.;
ir. J.P.J. Margry, directeur van de Provinciale Planologische Dienst;
mevrouw Margry-Overes, voorzitster van het Katholiek Vrouwengilde;
mr. E.J.N.M. Bogaerts, griffier der Staten van Noord-Brabant;
mr. A.J.H. Werdmölder, eerste kantonrechter;
dr. N.H.L. van den Heuvel, oud-raadslid/lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal;
ir. W.J.L.J. Merckx, burgemeester van de gemeente Breda;
mevrouw W.L. Merckx-Lohuis, lid dagelijks bestuur van de Stichting De Zonnehloem;
dr. M.A.M. van Helvoort, burgemeester van de gemeente Bostel;
J.P. Godwaldt, burgemeester van Roosendaal c.a.;
mr. P.G. Sijpkens, wnd.directeur van het Brabants Dagblad;
mr. J.M. Bartels, burgemeester van de gemeente Berlicum;
F.A.J. Kempnaars, burgemeester van de gemeente Engelen;
ir. A.J. Gerritse, hoofdingenieur-directeur van de Volkshuisvesting en Bouwnijverheid.
baron E.C.A. van Hövell tot Westerflier, burgemeester van de gemeente Helvoirt;
C. Andriessen, voorzitter dagelijks bestuur V.V.V.;
R. Withaar, voorzitter, Protestants Christelijke Overkoepelingsorgaan;
J. Bos, voorzitter C.N.V.;
E.Ch.T.M. van de Laarschot, burgemeester van de gemeente Lith;
mr. J.W.M.J. van Rosmalen, voorzitter Stichting Katholieke Jeugdraad;voor
's-Hertogenbosch;
D. Smeets, familie lid van de burgemeester;
Kolonel Ruigrok, territoriaal inspecteur der Rijkspolitie in het ressort 's-Hertogen-
bosch;
Kapitein S.G. Aarts, vertegenwoordiger van de garnizoenscommandant;
de heer Hertmanni, lid van de gemeenteraad van Trier;
de heer Hardt, lid van de gemeenteraad van Trier;
mr. W.A.D.M. van Haren, voorzitter St. Adelbertvereniging;
drs. J. Naninck, hoofdredacteur van het Brabants Dagblad;
mr. C.M. Wissman, vice-president van de Arrondissementsrechtbank;
mr. J.B.H.M. Hengst, consulaire agent van Frankrijk;
dr. E. Zenz, Bürgermeister van Trier;
P. Kreutzer, Bürgermeister van Trier;
ir. H.J.M. Steenberg, lid van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant;
G.A. Lewin, voorzitter Stedelijke Kring van Jeugdverenigingen;
L. van der Zande, voorzitter N.K.V. van de afdeling 's-Hertogenbosch;
ir. C.A.P. Dellaert, directeur H.T.S.;
M. Beijerman, inspecteur van de Volksgezondheid in Noord-Brabant;
D.W. van Niekerk, notaris;
dr. H.J.J. van Velthoven, oud-wethouder van de gemeente 's-Hertogenbosch; lid van de
Eerste Kamer der Staten-Generaal;
J.C. Molenaar, burgemeester van de gemeente Rosmalen;
mr. L.M.N. Schweitzer, burgemeester van de gemeente Vlijmen;
mr. H.L.F.M. baron van Hövell van Wezeveld tot Westerflier, burgemeester van de
gemeente Vught;
mr. J.A. Geukers, burgemeester van de gemeente Helmond;
J.J. Verhulst, voorzitter Groot-Lakencentrum;
W. van Heumen, voorzitter Bossche Sportraad;
ir. H.B.J. Witte, burgemeester van Eindhoven;
mr. G.V.G.W. Kamerbeek, burgemeester van de gemeente Sint Michielsgestel;

drs. J.M.C. Teppema, secretaris van de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor 's-Hertogenbosch en omstreken;
A. Kieboom, oud-chef kabinet van de Commissaris der Koningin;
Baron G.F.M. van Voorst tot Voorst, burgemeester van Den Dungen;
prof.mr. J.P.A. Coopmans, secretaris/penningmeester van het Stadsgewest 's-Hertogenbosch;
ir. W.W. van Haersma Buma, hoofdingenieur-directeur van de Rijkswaterstaat in de provincie Noord-Brabant;
W.H.G. Hetterscheid, Commissaris van politie te 's-Hertogenbosch;
P.A. Smits, burgemeester van de gemeente Liempde;
A. Koopmans, hoofdinspecteur titulair, inspectie registratie en successie;
ir. J.F.G.M. Wolsky, directeur van het telefoondistrict 's-Hertogenbosch;
mr. A.G. van den Bosch, chef van de afdeling Algemene Zaken ter gemeentesecretarie;
A. Roos, chef van de afdeling Eigendommen en Volkshuisvesting ter gemeentesecretarie;
G. van Rooij, oud-griffier der staten van Noord-Brabant;
ir. F.M. Bierhuizen, adjunct-directeur van gemeentewerken;
E.J.A.M. Hoffmann, geneesheer-directeur van de G.G.D.;
R.M. van Hezewijk, gemeentecomptabele van 's-Hertogenbosch;
W.P. van der Plas; kunstschilder;
de heer Degenhardt, Presse-referent van de gemeente Trier;
de heer Blättermann, chef kabinet van de burgemeester van Trier;
K. Klaver, hoofd openbare MAVO-school;
mr.L.J.M. Stieger, chef van de afdeling Sociale Zaken ter gemeentesecretarie;
mr. C.G.P. de Kort, chef van de afdeling Culturele Zaken ter gemeentesecretarie;
G. van den Boom, chef van de gemeentelijke kredietbank;
W.J. van Bilsen, chef van de afdeling Bevolking, Burgerlijke Stand, Verkiezingen en Militaire Zaken ter gemeentesecretarie;
drs. P.T.J. Kuyser, gemeente-archivaris;
J.G.C. van Greunsven, chef van de afdeling Kabinet en Voorlichting ter gemeentesecretarie;
mevrouw G.P.M. Swinkels, secretaresse van de Federatie Vrouwelijk Vrijwillige Hulpverlening;
H. Dekkers, voorzitter N.V.V.;
drs. J. van Haaren, directeur Koninklijke Academie voor Kunst en Vormgeving;
ir. A.J.A. Hoefnagels, directeur energie- en waterbedrijf;
J.J. van Rosmalen, commandant van de brandweer;
dr. B.L. Thien, directeur van het gemeentelijk slacht- en veemarktbedrijf;
dr. J.H.H.A. Indemans, rector van het Stedelijk Gymnasium;
B. Heijne, directeur gemeentelijke dienst voor Lichamelijk Opvoeding, Sport en Recreatie;
W.A.F. Leenaerts, directeur gemeentelijke Sociale Dienst;
L. van Gent, directeur Stadsschouwburg;
drs. E.J. van Luijtelaar, directeur van de Keuringsdienst van Waren;
J.H.M. Chappin, hoofd Zelfbescherming en civiele verdediging 's-Hertogenbosch;
drs. J.P.M. Strijbosch, chef van het bureau Sociologisch Onderzoek en Sanering;
mr. H.P.G. van Eupen, chef van de afdeling Onderwijs, Sport en Recreatie ter gemeentesecretarie;
M.P.N. Huismans, chef van de afdeling Interne Zaken ter gemeentesecretarie;
C.L. Bloemendaal, Koninklijke Nederlandse Bond van Oud-onderofficieren.

Bij het betreden van de voor deze gelegenheid versierde raadzaal wordt de scheidende burgemeester door de raadsleden en de genodigden verwelkomd met applaus.

De voorzitter opent hierna de vergadering met het gebed en brengt namens de gemeenteraad van 's-Hertogenbosch en namens alle aanwezigen een gelukwens uit ter gelegenheid van de eenendertigste verjaardag van de Kroonprinses.

De raad en de aanwezige genodigden betuigen hun instemming met applaus.

De voorzitter spreekt hierna als volgt: "Het doet mij genoegen, mijnheer de locoburgemeester, dat het gemeentebestuur het juist heeft gevonden om bij deze raadsvergadering diverse autoriteiten en bijzondere relaties uit te nodigen en het verheugt mij uiteraard, dat ook mijn vrouw en mijn kinderen en nog enkele andere familieleden hierbij aanwezig mogen en kunnen zijn. Ik moet aan deze laatsten overigens wel uitdrukkelijk mededelen, dat bij de gewone openbare raadsvergaderingen nooit zoveel gasten aanwezig zijn, dat het college dan op een andere plaats zit en dat mij nooit is opgevallen, dat de raadzaal dan zo feestelijk was opgetuigd. Misverstanden moet je altijd proberen te voorkomen, en als dat niet meer lukt, ze dan opheffen.

In het bijzonder moge ik u, mijnheer de Commissaris der Koningin hier welkom heten, nu de burgemeester van de hoofdstad van uw provincie en bovendien nog uw burgemeester in het normale leven in de Verwersstraat aan het einde van zijn ambtsperiode is gekomen. Ik stel uw aanwezigheid heel erg op prijs.

Ook u, monseigneur Bluysen, wil ik gaarne als een van onze ere-gasten begroeten. Ik ben blij voor mijzelf, en misschien ook wel voor u, dat u momenteel niet in Rome hoeft te zijn, niet in Noordwijkerhout, niet voor de televisie hoeft te verschijnen en althans op dit ogenblik niet door de pers wordt geïnterviewd. Dat u dat moment van vrije tijd aan mijn afscheid wilt besteden, kan ik alleen maar hartelijk waarderen.

Auch Ihrer Exzellenz, dr. Arnold, Botschafter der Deutschen Bundesrepublik, möchte ich gerne ein herzliches Wort des Willkommens zurufen.

Da Sie noch nicht so lange Zeit Ihr Amt in den Niederlanden vertreten, war es Ihnen auch noch nicht möglich unsere Stadt kennen zu lernen und ich lege den höchsten Wert darauf dass Sie meinen Abschied als Bürgermeister von Herzogenbusch mit Ihrer Anwesenheit haben beehren wollen.

Gerne auch eind wohlgemeintes Willkommen für die Abordnung aus Trier, unsrer deutschen Schwesterstadt. Ich bedauere es aufrecht, dass mein Freund, Joseph Harnisch, Oberbürgermeister von Trier, wegen Krankheit hier nicht anwesend sein kann. Er hat mir ein Telegram geschickt von 123 Wörter und ich lege dennauch grossen Wert darauf, dass Sie, Herr König, als erster Bürgermeister, Ihre und unsre Stadt Trier hier vertreten und dass Sie und Ihre Trierer Freunde dazu diese grosse Reise haben unternehmen wollen.

Furthermore it is a great pleasure for me to give Mr. Llewellyn a hearty welcome. For me you represent Wales and when saying Wales I remember the 53rd. Welsh Division, who liberated our town during those last days of 1944. You personally took part in the fighting and evidently your memories are such, that it is at least 30 times you since visited 's-Hertogenbosch, often accompanied by your wife.

You are one of them who on the part of Wales are helping to maintain relations between Wales and our town. A hearty welcome to you.

Ik wilde ook graag bijzonder welkom heten mijn geachte voorganger mr. Loeff, oud-burgemeester en ere-burger van onze stad, die dertien jaren deze functie heeft bekleed en over wiens gezondheid wij ons altijd niet verwonderen maar verheugen.

Ik moge de andere genodigden gaarne ook danken voor hun tegenwoordigheid en ik zie onder hen vele van mijn collegae, met wie ik in mijn Bossche jaren bijzonder prettige contacten heb mogen onderhouden, in de zakelijke en in de persoonlijke sfeer en waarbij ook uw echtgenoten er zo belangrijk toe hebben bijgedragen, dat het privé-leven voor mijn vrouw en mij zo prettig en zo vriendschappelijk is kunnen zijn.

En nu ga ik het woord geven aan u mijnheer de secretaris, voor de voorlezing van de ontslagbrief.

De heer mr. A.A.B. van Geelen, gemeentesecretaris van 's-Hertogenbosch, leest bedoeld Koninklijk besluit voor dat luidt als volgt:

"Wij Juliana, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.; op de voordracht van onze Minister van Binnenlandse Zaken van 24 september 1968; gelet op artikel 66 der gemeentewet;

Hebben goedgevonden en verstaan:

aan mr. R.J.J. Lambooy, op zijn verzoek, met ingang van 1 februari 1969, eervol ontslag te verlenen als burgemeester der gemeente 's-Hertogenbosch, met dank voor de goede en langdurige diensten als burgemeester bewezen.

Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Soestdijk, 26 september 1968.

(get.)Juliana.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
(get.)Beernink.

De voorzitter: "Ik dank u vriendelijk, mijnheer de secretaris. Ik weet in elk geval nu zeker, dat ik mijn ambt ga verlaten.

Thans wil ik graag het woord geven aan de loco-burgemeester, de heer Schuurmans, die mij heeft medegedeeld er prijs op te stellen in deze vergadering te willen spreken.

De heer wethouder Schuurmans, loco-burgemeester spreekt hierna als volgt:

"Hoogedelachtbare heer burgemeester, dames en heren. Over vier dagen zal het acht jaar geleden zijn, dat ik het voorrecht had u, burgemeester Lambooy, te mogen installeren als burgemeester van onze dierbare gemeente (let u op de woordkeuze, burgemeester) 's-Hertogenbosch. Zo juist heeft de gemeente-secretaris ons op uw verzoek lvoorlezing gedaan van het Koninklijk besluit, waarin u door Hare Majesteit de Koningin met ingang van 1 februari eervol ontslag wordt verleend uit dat hoge ambt met dank voor de goede en langdurige diensten als burgemeester bewezen. Wij zouden wel erg achter blijven bij de bedoelingen van onze geëerbiedigde Koningin als wij zouden menen, dat "de dankbetuiging voor de goede en langdurige diensten als burgemeester" alleen betrekking heeft op de 8-jarige periode, waarin u als burgemeester in Den Bosch rijke verdiensten hebt vergaard.

Voor u in 1961 het burgemeesterschap van Den Bosch aanvaardde, waren in Hontenisse, Deurne, Waalwijk en Hengelo reeds ruim 31 jaren burgemeesterschap voorafgegaan, zodat bijna 40 jaren door u de ambtsketen is gedragen. Vandaag zult u in Den Bosch in ons midden het einde van deze glorierijke loopbaan beleven en het stemt mij tot vreugde u in de laatste openbare gemeenteraadsvergadering van uw langdurige burgemeesterlijke loopbaan te mogen toespreken om te trachten de gevoelens te vertolken van uw medewerkers in het college van burgemeester en wethouders, van uw raad en de bevolking van 's-Hertogenbosch, wetende, dat deze gevoelens -zij het met gebrekkige woorden mijnerzijds- zijn samen te vatten in: dankbaarheid, aanhankelijkheid, genegenheid en mag ik erbij voegen op dit moment: 'n tikkeltje weemoed.

Wanneer ik, zoals een wethouder betaamt, die een raadsvergadering moet voorbereiden, mij trachtte voor te bereiden op de agenda van deze raadszitting met als enig agenda punt "behandeling van het Koninklijk besluit van 26 september 1968", dan worden vanzelfsprekend je gedachten gedwongen deze periode van 8 jaar te overzien, en dringen zich zoveel gedachten, feiten, gebeurtenissen aan je op, dat, om slechts de meest belangrijke facetten te memoren er -ondanks het feit, dat ik altijd de gewoonte heb om kort te zijn- toch een gemeenteraadsvergadering nodig zou zijn, die in tijdsduur de begrotingszitting 1969 of de gemeenteraadsvergadering met als enig agendapunt "het Binnendieze-rapport" zou moeten overtreffen.

Het is echter vandaag -mede gezien de aanwezigheid van zoveel hoge gasten op de publieke tribune- mijn opdracht kort te zijn. Maar het is dan ook-gezien het vele wat over deze 8 jaren te zeggen zou zijn- een moeilijke opgave.

Mijnheer de burgemeester. Ik ben begonnen met nog eens door te lezen de notulen van de plechtige openbare vergadering van de gemeenteraad van zaterdag, 4 februari 1961, ter gelegenheid van uw installatie en ik zag het u eerlijk; ik heb daarbij méér gelet op de inhoud van uw rede dan op mijn installatiewoord. Je komt er niet aan een verge-

lijking te maken tussen wat u toen gezegd hebt en wat wij in deze afgelopen 8 jaren mochten ervaren.

Ook hier geldt weer, dat een diepgaande vergelijking te veel tijd zou vragen. Ik ga dat zo dadelijk trachten samen te pakken.

Maar vóór dat wij trachten de balans op te stellen van wat u 's-Hertogenbosch beloofde en wat wij vandaag zouden kunnen memoreren over 8 jaar burgemeesterschap van mr. R.J.J. Lambooy, zou ik zo graag u, burgemeester Lambooy, willen plaatsen in dat licht, waarin iedere mens, die geroepen is de gemeenschap te dienen naar mijn bescheiden mening geplaatst mag worden, namelijk zijn menselijkheid, zijn toewijding, de gave van zijn hart, En toen ik de huivering overwonnen had om hier in deze plechtige openbare raadsvergadering de moed op te nemen om iets te zeggen over "de mens mr. Lambooy", kon ik er niet aan ontkomen om te denken, dat mr. Lambooy zich als devies zou hebben kunnen nemen de vier dichtregels van mijn geliefde dichter Guido Gezelle, die in 1860 schreef:

Mocht ik nooi één dag beleven,
of 't mij mede- of tegenstaat,
dat ik vrij niet uit kan geven
wat daar in mij omme gaat.

Burgemeester Lambooy. 't Heeft u niet al die 8 jaren medegestaan, maar gelukkig mogen we constateren, ook niet 8 jaren tegengestaan. Dat het niet altijd gemakkelijk was, weten wij uit persoonlijke ervaring: dat er veel tot stand gebracht is, kan ieder, die objectief wil denken en oordelen, constateren. Dat u met uw gave van geest en hart en werklust méér gegeven hebt dan menselijkerwijs mocht worden gevraagd, daar weten wij -uw naaste medewerkers- in dankbare herinnering van te getuigen, en wat er -om met Vondel te spreken- "in goede en kwade dagen" in u omging, had steeds weer als ondergrond het belang, de welvaart, maar vooral het welzijn van uw gemeente en haar inwoners. En uw hart was zelfs té groot om -zonder de inwoners uwer gemeente te schaden- uw bereidheid tot dienstbaarheid tot de inwoners van Den Bosch te beperken.

Wat er in u omging straalde -voor u ongewild- voor ons duidelijk zichtbaar, naar buiten. 'n Enkel facet kan uiteraard slechts worden aangetipt: uw omgang met uw gemeentenaren uit alle lagen van de bevolking. Zelf begaafd met een diep christelijke levensovertuiging, viel het samen-praten en samenwerken met andersdenkenden u niet moeilijk. De groeiende oecumenische gedachte had uw warme sympathie, belangstelling en medewerking. Ik ben blij, dat zulks ook van andere zijde deze morgen is opgemerkt. Uw grote persoonlijke belangstelling ook voor het privé-leven van al uw medewerkers, wethouders, secretaris, raadsleden, hoofden van dienst, hoofdamttenaren, maar ook van de man in de laagste rangen, was méér dan alleen een zogenaamd blijk van medeleven. Uw totale inzet om mogelijkheden te scheppen tot het verkrijgen van arbeid en het bevorderen van de geestelijke, culturele en lichamelijke ontplooiing van mens, gezin en gemeenschap was dieper gefundeerd als een consequentie van een in 1961 uitgevaardigd Koninklijk besluit. Uw voorzitterschap van de Nederlandse Vereniging "De Zonnebloem" ten bate van de zieken en gebrekkigen, was voor u méér dan een vorm van arbeidstherapie voor een rustende burgemeester.

Ik bedeelde slechts enkele facetten te geven van uw grote menselijkheid, die wij -uw naaste medewerkers- altijd weer in u hebben bewonderd en gewaardeerd.

En mag ik volgens de regels van de gemeentewet, als wethouder bij de gratie van de gemeenteraad, mij de vrijheid veroorloven het vele werk, wat in deze 8 jaren in Den Bosch is verzet, onder uw leiding en stimulering, tesamen uiteraard met de leden van uw gemeenteraad, uw college van burgemeester en wethouders, uw ambtenaren van hoog tot laag en uw gemeentenaren in vele verenigingen en persoonlijke inzet betitelen als een product van uw gaven van geest en hart, die u er telkens weer toe brachten om uw in 1961 gedane woord gestand te doen.

's-Hertogenbosch heeft onder uw stimulerende leiding de na de oorlog onder leiding van uw voorganger -thans ere-burger van 's-Hertogenbosch- mr. Loeff, ingezette opgang voortgezet. De omstandigheden, waaronder u leiding had te geven, waren anders, maar de vooruitgang werd niet gestuit.

Begroette u bij uw benoeming in 1961 72.784 Bosschenaren (Orthen inbegrepen), bij uw afscheid thans, verlaat u 81.592 inwoners, hetgeen een groei in 8 jaren van bijna 9.000 of ruim 1.100 per jaar betekent.

In deze 8 jaren breidde onze stad zijn bebouwde oppervlakte uit met niet minder dan 384 ha. woon- en werkgebied, terwijl snelle vorderingen worden gemaakt met een uitbreidingsplan 's-Hertogenbosch-Noord van niet minder dan 470 ha. waar spoedig begonnen kan worden met de bouw van de eerste 488 nieuwe woningen.

Al mogen wij jammer genoeg niet stellen, dat de woningnood is opgeheven, wél mag gesteld worden, dat met het bouwen van 5.347 nieuwe woningen de volksvijand nummer I, zoals die toch ook in 1961 al genoemd wordt, danig is te lijf gegaan.

Hier mag niet onvermeld blijven, dat behalve de kwantitatieve woningnood met name de kwalitatieve woningnood -of te wel de bestrijding van de krotbewoning- uw volle belangstelling hadden.

Wie 8 jaren als medewerker, van u, burgemeester, heeft mogen fungeren, ontkomt er niet aan in zijn gedachtengang over deze 8 jaren te denken aan uw grote belangstelling voor de jeugd. Uw vitaliteit drong u als het ware naar wat de jeugd in deze tijd bezig houdt en vraagt. U zocht als het ware naar wat deze jeugd van een gemeentebestuur mag verwachten en stimuleerde uw betreffende wethouders en ambtenaren om aan de redelijke behoeften van deze jeugd zoveel mogelijk tegemoet te komen.

Gememoreerd mag hier worden, dat in uw ambtsperiode bereikt werd: een uitbreiding van het recreatieterrein voor actieve en passieve recreatie van 159 ha., terwijl op dit moment 20 ha. nog in uitvoering zijn. In de sportsector zagen wij ten behoeve van onze jeugd gerealiseerd: het overdekte Brabantbad, uitbreiding van het zwembad "De IJzeren Vrouw", 12 gymnastieklokalen en sportzalen, 8 tennisbanen, terwijl in uitvoering zijn of spoedig worden genomen: 3 gymnastieklokalen, 1 sportzaal, 9 tennisbanen, 8 handbalvelden en 3 voetbalvelden.

In dit sportkader kan ik uw stimulerende activiteit niet onvermeld laten voor het tot stand komen van een overdekte ijsbaan, een ijshockey-vereniging, de bevordering van het betaald voetbal (F.C. Den Bosch doet het de laatste tijd nog niet zo gek) en het instellen van onze bekende sportpenning.

In een flits gaan onze gedachten verder naar: verbetering van subsidie voor jeugdverenigingen, de Jeugdnatuurwacht, de Vereniging Kinder Volkszang, de bevordering van wijkgebouwen, waarvan er 1 gereed is, 2 in aanbouw zijn en 3 in vergesorderde staat van voorbereiding.

De door u ingestelde Burgerzinaavonden voor jongeren hebben naam gemaakt, terwijl met een jeugdgemeenteraad is gestart. Op cultureel terrein ging opnieuw uw aandacht naar "de hoop der toekomst", waarbij ik zonder volledig te kunnen zijn, kan noemen: de Muziekschool, het Jeugdpasspoort, Artistieke Schuit, subsidie-verbeteringen voor toneel-, muziek- en zangverenigingen.

Dat de bevordering van de Cultuur uw bijzondere belangstelling had, werd ons als vroeg na aanvaarding van uw ambt duidelijk. Uw grote zorg, vandaag nog, voor het bekende Schouwburg complex Casino, was van begin af bekend. Na moeizame jaren is dat probleem in zoverre opgelost, dat wij in staat zijn met uw opvolger tot verbouwing en aanpassing aan moderne eisen en verlangens over te gaan, en u hebt daarmee de grondslag weten te bevorderen om De Bosch weer een waardig cultureel centrum te verschaffen. Wij hopen overeenkomstig uw streven en uw wens samen met de daartoe aangewezen organen dit belangrijke object tot een goed einde te brengen.

In dezelfde lijn ligt uw belangstelling voor ons mooie Jeroën Bosch Huis.

Uw culturele belangstelling was breed en beperkte zich niet tot mogelijkheden scheppen alleen. Een gevarieerde opsomming van enkele feiten spreken misschien het duidelijkst. Onze trotse St. Jansbasiliek lag voortdurend in uw aandacht, de restauratie van de ons omringende wandtapijten van deze raadszaal, waar u terecht zo trots op was, nadert haar voltooiing. Het Vocalistenconcours en de Vocalisten^{mis}concursus hebben uw volle steun en medewerking gekregen. Dinsdagavond hebt u op niet te verstane wijze uw grote waardering en belangstelling getoond voor Het Brabants Orkest, dat u in de gemeente hebt aangetroffen.

De instelling van de Kunstraad, Culturele Raad en Evenementencommissie mag dan, laten wij eerlijk zijn, enige strubbelingen hebben veroorzaakt, uw belangstelling en stimulerende kracht was er niet minder om.

Het gegeven dat u werd verheven tot Prince van Moyses Bosch en Ere-president van ons befaamde Bosch-mannenkoor, leggen mede getuigenis af van uw brede culturele belangstelling.

Zonder volledig te zijn, dat zou ik ook niet kunnen zijn, kan ik uw onvermoeide stimuleren van de beroemde Jeroen-Bosch-tentoonstelling, die de naam van Den Bosch over de gehele wereld deed gaan, uiteraard niet onvermeld laten.

Cultuur en folklore liggen kort bij elkaar, Ook op dit terrein hebt u 's-Hertogenbosch als cultuurstad, niet in de steek gelaten. Ons beroemde carnaval (jammer dat u geen maand langer kunt blijven) heeft u in navolging van uw voorganger weten te cultiveren, en mag ik het zeggen, mede weten te beleven.

De driekoning-optocht en palmpasen-optocht vonden u in hun rijen, terwijl St. Nicolaas met z'n duizenden aanhangertjes telkens weer op uw joviale wijze jaarlijks de gast was in onze stad en ons gemeentehuis.

Burgemeester Lambooy, u hebt getoond te beseffen dat onze tijd in toenemende mate vraagt om toenadering tussen gemeentebestuur en burgerij.

Hiervan getuigen het tot stand komen van de afdeling Voorlichting ten gemeentehuize de voorlichtings- en contactavonden in de wijken, de officiële ontvangsten van vele besturen, congressen en vergaderingen, uw trekken naar vergaderingen van Industriëlen, Middenstand en Werknemersorganisaties, het tot stand komen in uw ambtsperiode van het orgaan van Advies en Overleg op maatschappelijk terrein enz., enz..

Burgemeester, u zocht het niet achter uw bureau, alhoewel op uw burgemeesterskamer veel contacten plaats vonden, maar u zocht het meer nog bij uw mensen en ging naar uw burgers toe. Dat dit niet zonder vrucht is gebleven, bewees de zaterdag j.l. gehouden spontane afscheids-manifestatie in de Brabanthallen, waar alle lagen van de burgerij vertegenwoordigd waren.

Dat naast dit alles de concrete problemen die een oude middeleeuwse stad nu eenmaal meebrengt op velerlei terrein uw aandacht hadden, bewijst b.v. uw grote aandacht voor de binnenstad, al is dat door sommigen weleens in twijfel getrokken.

Dat een burgemeester in 8 jaar niet alles tot stand kan brengen wat hij graag zou doen, is duidelijk, terwijl het tevens duidelijk is, dat een algemene onverdeelde gedachte over zo uiteenlopende problemen en zo moeilijke problemen in onze menselijke relaties niet altijd mogelijk is. Maar als ik mag noemen de verbetering van de verkeerssituatie van het Wilhelminapark, de instelling van een verkeerscommissie, de gestadige uitbreiding van het voetgangersdomein, de invoering van het eenrichtingsverkeer, verfraai van de Parade, de zorg om het gereedkomen van gordelweg en rijksrondweg, het rapport Uilenburgkwartier, het aanpakken van het al zoveel jaren slepende probleem van binnenstad-riolering en Binnendieze vraagstuk, -men mag met u respect hebben voor tegenstanders met een andere visie-, feit blijft, dat u de aanpak van de problemen niet uit de weg bent gegaan.

Natuurlijk zijn niet alle problemen opgelost in de zin van voltooide werken. Dat zou ook niet tot de mogelijkheden hebben behoord en zeker ook niet prettig ^{zijn} voor uw opvolger. Doch de belangrijke werken, die in deze 8 jaar wel, hetzij hun voltooiing kregen, hetzij hun aanvang namen, bewijzen het elan waarmee onze gemeente in deze 8 jaren onder uw leiding kon en mocht werken.

Het beroemde provincie-huis-probleem is opgelost en de 100 meter hoge flat ziet in zijn wording in moderne stijl van bovenaf aan zijn voet de oude cultuurstad zich ontwikkelen.

Een nieuw gebouw voor de sociale dienst, een modern slachthuis, een belangrijke uitbreiding van het veemarktcomplex, een belangrijk deel van de gordelweg, uitbreiding van het terrein voor de brandweer, het gereedkomen van 5 bruggen, 2 viaducten, terwijl de opgestelde plannen ons in staat stellen zeer spoedig met de bouw van twee bruggen een aanvang te maken.

Het werkcentrum Van Herpensweide kwam gereed ten behoeve van de Sociale Werkvoorziening, terwijl voor de huisvesting van de dienst Openbare Werken een waardige oplossing is gevonden. Ik laat de gereedgekomen gebouwen op particuliere grondslag ten dienste van de burgerij nu maar buiten beschouwing, maar er zijn toch b.v. wijkgebouwen voor sociale doeleinden, voor de jeugd voor de volksgezondheid enz. in deze 8 jaren in deze stad verschenen. Maar liet de tijd ons toe deze nader te precisiëren, dan zou naast het constateren van een levendige activiteit, ook tevens blijken dat er feitelijk monumenten gereed gekomen zijn, die getuigen van de sociale bewogenheid van burgemeester Lambooy, die in zijn persoonlijke belangstelling zijn medewerkers wethouders en ambtenaren de kans gaf en de gemeenteraad inspireerde om te behouden de onverflauwde aandacht voor de belangen en het welzijn van oud en jong indeze 's-Hertogenbossche gemeenschap.

Hiervan legt ook getuigenis af de nieuwbouw respectievelijk uitbreiding van de vele schoolgebouwen in uw ambtsperiode. Ik telde er o.a. 11 nieuwe kleuterscholen, 13 scholen voor g.l.o., 2 scholen voor Mavo-onderwijs, een nieuw St. Janslyceum, 1 huishoudschool en sedert kort de gereed gekomen school voor Hoger Agrarisch Onderwijs van de K.N.B.T.B.

De hogere technische school onderging een belangrijke uitbreiding, terwijl het gereed komen van de nieuwbouw van onze U.T.S. binnenkort tegemoet kan worden gezien.

Mijnheer de burgemeester, dames en heren, Dat naast wat ik reeds in flitsen de revue liet passeren, de bevordering van industrie, handel en middenstandsbelangen, werkgelegenheid, als problemen, die voortdurend de aandacht van de gemeente vragen zaken van een kerngemeente met een niet onbelangrijk achterland, de nodige aandacht kregen is ik zou haast zeggen: een vanzelfsprekende zaak.

De vele nieuwbouw en verbouw van het winkelareaal, de uitbreiding van de werkgelegenheid zowel in de industriële sfeer als in de, in betekenis voor de werkgelegenheid steeds toenemende dienstensector, het tot standkomen van een modern bodencentrum, het aanleggen van uitgebreide industrieterreinen, bewijst duidelijk dat op deze belangrijke gebieden ter bevordering van welvaart en welzijn belangrijke daden zijn gesteld.

Meer spreekt in dat verband misschien nog het voor eenieder te constateren gegeven, dat ondanks de bij ons gemeentebestuur gegroeide en groeiende onrust, welke voortkomt uit het simpele feit, dat de, mag ik noemen concurrentie, met de ons steeds meer omringende, van rijkswege gefavoriseerde gebieden, en ondanks het feit, dat wij in Nederland in het algemeen tot voor kort een verontrustende werkloosheid hadden te constateren, onze gemeente door het spook der werkloosheid vrijwel niet is bedreigd, en dat de huidige werkloosheid is bedwongen tot een minimum van $\pm 1\%$ van de beschikbare beroepsbevolking in het rayon 's-Hertogenbosch.

In dit verband spreken enkele cijfers misschien ook een duidelijk taal, namelijk dat vergelijkende cijfers tussen 1961 en 1969 betreffende de werkgelegenheid in ons rayon ons het volgende beeld te zien geven:

	<u>1961</u>	<u>1969</u>
industrie	18.000 arbeidsplaatsen	19.000 arbeidsplaatsen
bouwsector	4.600 arbeidsplaatsen	5.800 arbeidsplaatsen
dienstensector	<u>26.500 arbeidsplaatsen</u>	<u>32.000 arbeidsplaatsen</u>
	49.100 arbeidsplaatsen	56.800 arbeidsplaatsen.

derhalve een toename van 7.700 arbeidsplaatsen.

Is ons gemeentebestuur, mede door uw stimulerende leiding, mijnheer de burgemeester zich wel bewust van haar opdracht om voortdurend de aandacht op dit belangrijke facet van ons welzijnsstreven gericht te houden, de onrust, die ook weleens tot minder verantwoorde daden zou kunnen leiden, nog minder de zelfvoldaanheid van "er kan ons niets gebeuren", is mede dankzij uw realistische gerichtheid zeker niet aanwezig.

Misschien dat ik dat vertrouwen in de toekomst, waarmee u ons achterlaat, mede mag verklaren uit, wat ik zou willen noemen, de door u mede gepropageerde en, voor wat het begin betreft, gerealiseerde gerichtheid naar buiten.

Constateren wij in de tijd na de laatste wereldoorlog een openheid, die vrijwel wereldomvattend genoemd kan worden, een streven naar kijken en handelen over grenzen van werelddelen en landsgrenzen heen, dan constateren wij gelukkig in kleiner verband een gerichtheid op samenwerking met naburige, in de bevordering van welvaart en welzijn op elkaar aangewezen gemeenten, binnen het groeiend begrip agglomeratie of stadsgewest en zoeken wij contact met gemeenten met gelijke problematiek in eigen land en daarbuiten.

De aanwezigheid van een vertegenwoordiging uit bevriende gemeenten in het land in deze week van afscheidsplechtigheden, het vandaag hier aanwezig zijn van een grote deputatie uit de met onze gemeente in vele relaties getreden gemeente Trier uit Duitsland, geeft er het bewijs van, dat de openheid en de samenwerking door ons gemeentebestuur graag wordt gewild en bevorderd, op velerlei terrein.

Maar voor de directe en hopelijk vruchtbare bevordering van de dagelijkse belangen van mens, gezin en gemeenschap, zien wij met vertrouwen en optimisme de groei tegemoet binnen het Stadsgewest 's-Hertogenbosch met 16 omringende gemeenten, waartoe door u burgemeester Lambooy, de stuwende start is gegeven om die samenwerking tot stand te brengen, te intensiveren en het zal onze gemeenschappelijke taak zijn deze tot vruchtbaarheid te brengen.

Burgemeester, natuurlijk zijn niet alle problemen overwonnen, ook niet binnen ons Stadsgewest. Natuurlijk zullen wij de kinderziekten moeten doormaken. Natuurlijk zullen wij al werkende en pratende naar elkaar moeten toegroeien, maar het begin is gemaakt, de visie en gedachte groeien en het is mede dankzij uw stimulerende activiteit, dat het Stadsgewest 's-Hertogenbosch zeker geen activiteit kan worden ontzegd.

Deze groei naar samenwerking geeft het vertrouwen, dat 's-Hertogenbosch als centrumgemeente, samen met de samenwerkende gemeenten, in eerlijk overleg iets aan het bouwen is, waardoor in de toekomst uw naam niet alleen aan 's-Hertogenbosch, maar ook aan zijn omgeving gebonden zal blijven.

Dat deze samenwerkingsgedachte onder uw stimulerende leiding kon groeien, vindt ongetwijfeld mede zijn oorzaak in uw belangstellingssfeer, die, gezien de vele functies die u ook buiten uw gemeente vervult, getuigt van uw brede belangstelling en brede blik. Uw voorzitterschap van het Stadsgewest 's-Hertogenbosch is zeker niet de oorzaak, maar een gevolg van uw blik over de grenzen van uw gemeente heen. U kreeg, maar gebruikte ook uw mogelijkheid in functies als: voorzitter van de afdeling Noord-Brabant van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten; uw voorzitterschap van de Kringraad Bescherming Bevolking; uw voorzitterschap van de Regionale Brandweer-Noord-Oost-Noord-Brabant; uw lidmaatschap van het Bestuur van het Nederlands Genootschap van Burgemeesters; uw lidmaatschap van het Bestuur van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten enz. Dat waren alle functies, die veel vroegen van uw kostbare tijd, maar die u de gelegenheid openden tot het vormen van visies, die niet aan de grens van uw gemeente gebonden waren. U hebt ermede gewoekerd, niet in het minst ter bevordering van uw taak, die u in onze gemeente vervulde.

Ik meen, dat ik, al waren deze flitsen vlug en onvolledig, toch niet te veel van uw aandacht mag vragen.

Toch zijn er nog enkele facetten, die ik niet kan nalaten te belichten en ten tweede enkele opdrachten, die ik niet mag nalaten uit te voeren.

De gemeentewet geeft als twee belangrijke taken van de burgemeester aan, dat hij is: voorzitter van de gemeenteraad en van het college van burgemeester en wethouders.

Mijnheer de burgemeester, als voorzitter van de gemeenteraad heeft men het u niet altijd even gemakkelijk gemaakt. In diverse raadsvergaderingen, waarin belangrijke onderwerpen aan de orde waren, of bij begrotingsvergaderingen ontsponnen zich nog wel eens spannende discussies. Dat kon op die ogenblikken wel eens lastig aandoen, doch het was toch telkens weer een prettige ervaring, dat u steeds open oog had voor kritiek en zelfs respect wist op te brengen voor hen, die met kritiek de voorstellen van het college van burgemeester en wethouders benaderden. Steeds wist u zich boven de partijen te handhaven, met een soepel beleid de goede sfeer te bewaren en na afloop van een vergadering de oprechte vriendenhand te drukken aan vóór- en tegenstanders van de

behandelde raadsvoorstellen. Voor de wijze, waarop u een soms heterogeen lijkende gemeenteraad, toch als een homogene vriendenclub wist bijeen te houden, met name door het charmant benaderen van ieder der raadsleden afzonderlijk, zeggen wij u bijzonder hartelijk dank.

In gelijke bewoording zou ik u vandaag willen beoordelen als voorzitter van ons college van burgemeester en wethouders. Er is ooit in een openbare zitting van de gemeenteraad als kritiek geuit het eensgezind optreden van ons college naar buiten. Toch weten wij, en laat ik het hier vandaag maar eerlijk zeggen, dat ook in ons college wel eens verschillen van mening moesten worden uitgepraat, bijzonder als het ging om belangrijke zaken, die meestal betrekking hadden op het voorbereiden van aan de gemeenteraad voor te leggen voorstellen. Maar in de praktijk huldigde u de gedachte meningsverschillen zijn er om uitgepraat te worden en ons eensgezind optreden naar buiten hebben wij steeds ervaren als resultaat van overleg, samenwerking en het kiezen van een gezamenlijk verantwoord standpunt, wat wij meenden als een groot goed naar buiten en een resultaat van uw menselijk beleid naar binnen ook in onze collegevergaderingen.

Ook hiervoor in deze laatste openbare raadsvergadering onder uw leiding, onze bijzonder hartelijke dank en waardering. Het was prettig onder uw leiding te mogen werken aan alle facetten waarvoor het gemeenschapsleven ons stelde.

Heb ik in het begin reeds mogen memoreren uw grote menselijkheid in het medeleven en het waarderen van uw medewerkers van hoog tot laag, het is gisterenmiddag bij de afscheidsbijeenkomst van het gehele personeel in dienst van de gemeente 's-Hertogenbosch gebleken, hoe uw houding van burgemeester bijzonder ten aanzien van uw medewerkers is gewaardeerd als de houding van een burgervader. Daarom is u gisteren door de gemeentesecretaris als eerste ambtenaar op niet mis te verstane wijze in dankbaarheid en waardering toegesproken als tolk van het gehele gemeentepersoneel.

Tot slot mijnheer de burgemeester heb ik nog enkele opdrachten uit te voeren.

U gaat ons als burgemeester verlaten. Al is nog niet uw laatste uur geslagen, de laatste dag van uw burgemeesterschap is reeds ver gevorderd. Ik zei reeds dat wij dit afscheid reeel willen beleven, de tijd van welverdiende rust is gekomen, maar dat neemt niet weg, dat ook bij ons een tikje weemoed niet helemaal onderdrukt kan worden.

U gaat in levende lijve van ons heen, uw burgemeesterschap loopt ten einde, maar uw gemeenteraad was van mening dat wij in ons mooie en u zo dierbare gemeentehuis toch graag twee dingen van u zouden willen bewaren, n.l. uw beeltenis in de vorm van een door de kunstschilder Wim van der Plas geschilderd portret, dat ik bij deze namens de gemeenteraad u wil aanbieden, met daarbij het vriendelijk verzoek, het aan ons gemeentehuis af te staan om geplaatst te worden in de rij van portretten van burgemeesters, die in het verleden onze stad dienden om daarmee het nageslacht te blijven uitnodigen ook uw persoon te blijven eren. Wanneer u uw gemeenteraad dit genoeg wilt doen, dan spreek ik de hoop uit, dat u met uw beeltenis ook uw vriendschap bij ons allen achterlaat.

Mag ik u mevrouw Lambooy vriendelijk verzoeken deze beeltenis van uw man voor ons te willen onthullen.

(Mevrouw Lambooy onthult het schilderij).

De heer wethouder Schuurmans: "Dank u hartelijk mevrouw Lambooy, voor dit werk. Mijnheer de burgemeester, behalve dit blijvende aandenken in ons gemeentehuis was de gemeenteraad van oordeel, dat uw naam en grote waardering ook in onze stad bewust levend moeten worden gehouden. Ook ons nageslacht zal geïnspireerd moeten worden tot de schone deugd van dankbaarheid waartoe uw naam zal moeten klinken.

Daartoe nam de gemeenteraad in haar vergadering van 28 oktober 1968 het volgende besluit: waarvan ik u bij deze mededeling mag doen.

Ik hoop althans, dat uw verziende blik er nog niet achter is gekomen.

De gemeenteraad van 's-Hertogenbosch in zijn vergadering van heden, gezien het voorstel van burgemeester en wethouders no. 205, bijlage 1968;
gelet op de gemeentewet;

b e s l u i t:

aan de in het tracé van de gordelweg geprojecteerde brug over de Zuid-Willemsvaart de naam te geven van burgemeester Lambooy.

's-Hertogenbosch, 28 oktober 1968.

De gemeenteraad, voornoemd,

De secretaris,

De burgemeester,

A. van Geelen

N. Schuurmans l.b.

De aanwezigen betuigen hun instemming met
applaus.

De heer wethouder Schuurmans vervolgt: de raad was van oordeel, dat deze naam voor deze brug zinvol is, gezien onder uw burgemeesterschap de belangrijke woonwijken Zuid en Aawijk-hun voltooiing vonden, terwijl u geen zorgen of moeite gespaard hebt om deze brug zo spoedig mogelijk tot stand te brengen.

Als slotwoord aan u, mijnheer de burgemeester, een hopelijk u welkome mededeling, n.l. dat de gemeenteraad, ook weer met algemene stemmen, in zijn vergadering van 28 oktober 1968 het navolgende besluit heeft genomen:

De gemeenteraad van 's-Hertogenbosch in zijn vergadering van heden;

b e s l u i t:

aan mr. R.J.J. Lambooy voor zijn grote verdiensten als burgemeester voor deze gemeente het Ereburgerschap van 's-Hertogenbosch te verlenen;
hem bij zijn afscheid als burgemeester van dit besluit mededeling te doen en tezelfdertijd de versierselen van het Ereburgerschap te doen uitreiken.

's-Hertogenbosch, 28 oktober 1968.

De gemeenteraad voornoemd,

De secretaris,

De burgemeester,

A. van Geelen.

N. Schuurmans l.b.

De heer wethouder Schuurmans vervolgt: "Mijnheer de burgemeester, mag ik, uitvoering gevende aan dit raadsbesluit, u de bedoelde versierselen, zijnde de gouden stadspenning, overhandigen en daarbij de wens en de bede voegen, dat God u met uw echtgenote nog vele jaren in goede gezondheid het ereburgerschap van de stad, die u en ons zo dierbaar is, zal laten voeren.

De aanwezigen betuigen hun instemming met
applaus.

De heer wethouder Schuurmans: "mijnheer de burgemeester, mevrouw Lambooy, ik kom aan het einde van mijn afscheidswoord, maar ben mij bewust dat ik niet kan besluiten zonder na u, burgemeester toegesproken te hebben ook nog een enkel woord te richten tot uw echtgenote.

Burgemeester Lambooy, ik ben er van overtuigd van u geen tegenspraak te ontmoeten als ik zeg, dat iedere man, vooral hij die tot een zware en verantwoordelijke functie in dienst van de gemeenschap geroepen is, deze functie niet volledig kan waar maken, als hij niet wordt begrepen, gesteund en met medeleven en belangstelling wordt gevolgd door zijn echtgenote.

Wanneer wij u burgemeester Lambooy mochten danken, dan past het daarbij ook een woord van warme dank te brengen aan mevrouw uw echtgenote, voor de wijze waarop zij als echtgenote van onze burgemeester zich in en voor onze gemeenschap heeft gegeven.

Burgemeester, ben ik mijn toespraak begonnen met te zeggen, dat ik aan de hand van uw rede bij uw installatie op 4 februari 1961 getracht heb een balans op te maken tussen wat toen door u is gezegd en tot op heden door u is gedaan, dan meen ik te mogen besluiten met te zeggen, dat de balans een kapitaaloverschot te uwen voordele te zien geeft. Of het uitbetaald wordt, dat zullen we aan gedeputeerde staten vragen. Echter op één punt constateer ik, dat u er naast was. U citeerde bij die gelegenheid een passage uit een rapport van Abraham Walkert, een arts in Den Bosch in de patriot-tentijd. Ik ga niet het hele citaat herhalen, maar u trok een conclusie uit de volgende regel: "de vrouwen staan over het geheel voor goede huishoudsters te boek, al spelen zij teveel Heer en Meester", en dan laat u volgen in uw installatierede: "Ik ben nu toch weer even blij, dat mijn vrouw geen Bossche doch een Roermondse is". Kijk, dat laatste kunnen wij als geboorteplaats uiteraard niet ontkennen, en hebben wij deze acht jaren ook geen kans gezien daar verandering in te brengen, maar wij menen, dat tijdens uw burgemeesterschap uw echtgenote, in al haar doen en laten in en voor onze Bossche gemeenschap toch lekker volop een Bossche is geworden. Altijd stond zij naast u, overal was haar medeleven waarneembaar en in het charitatieve en maatschappelijk vlak was haar toewijding merkbaar en vruchtbaar.

Mevrouw Lambooy, in blijde en droeve dagen stond u naast uw man en in ons midden. Voor dit alles zeggen wij u bijzonder hartelijk dank op deze gedenkwaardige dag.

Mag ik besluiten, met u allen hier aanwezig uit te nodigen tot het aanheffen van een driewerf hoera op onze nieuwe ere-burger en zijn echtgenote. Dat zij nog lang samen in gezondheid gelukkig mogen zijn en getuigen van welvaart en welzijn van onze stad en haar bevolking. Het ga hen goed.

Hiep hiep - hoera (3x).

De voorzitter dankt hierna de heer wethouder Schuurmans als volgt: "Mijnheer de loco-burgemeester ik wil u gaarne dadelijk met een enkel woord bedanken, echter niet voor hetgeen u tot mij hebt gezegd, want u hebt mij waarlijk op een voetstuk geplaatst, dat mij niet helemaal toekomt of helemaal niet toekomt. Mag ik dat dadelijk nog met een enkel woord doen?"

Het is mij bekend, dat een van de leden van de raad, n.l. u, mijnheer Van de Wal, ook nog gaarne het woord zou willen voeren. Mag ik u, daartoe dan bij deze de gelegenheid geven?"

De heer Van de Wal spreekt hierna als volgt: "Zeer geachte familie Lambooy, in de ruimste zin, ik zou haast zeggen: lieve kinderen (algemeen gelach) en in het bijzonder u, mevrouw Lambooy; zeer geachte dames en heren. Het is mij een grote eer, mijnheer de burgemeester, om op dit moment, namens alle raadsfracties, het woord tot u te mogen richten. In menig opzicht hebben de laatste maanden reeds in het teken gestaan van uw naderend afscheid als burgemeester van de gemeente 's-Hertogenbosch en wij zijn in het bijzonder nog onder de indruk van de feestelijke manifestatie van j.l. zaterdagavond, toen de bevolking van de stad, in al haar geledingen getoond heeft, hoezeer zij zich met u verbonden weet en welke plaats door u in de harten van de mensen wordt ingenomen.

In een uitstekende weergave heeft het Brabants Dagblad, in zijn extra editie niet alleen uw carrière, maar ook uzelf, als persoon en als mens, in beeld gebracht. Uitvoerig is geschilderd al hetgeen onder uw achtjarig bewind tot stand is gekomen, terwijl ook wethouder Schuurmans, onze loco-burgemeester, zij het voor zijn doen slechts in enkele woorden op uw activiteiten en kwaliteiten nog eens de aandacht gevestigd heeft.

Ik acht mij derhalve ontslagen van de taak, om dit alles nog eens te gaan herhalen. Wie geen vreemde is in Jeruzalem kan volledig op de hoogte zijn. Ik zal daarom mij in deze toespraak in hoofdzaak beperken tot het tekenen van de tussen u en onze raad bestaande verhouding en wat u als burgemeester voor onze raad betekend heeft.

Persoonlijk herinner ik me nog als de dag van gisteren, dat ik voor de eerste maal, als tot raadslid gekozene, de trappen van dit monumentale stadhuis beklom. Tot dat ogenblik had mijn hart zich vrolijk gemaakt over het politiek succes, dat mij ten deel was gevallen en ik was ervan overtuigd, dat er niemand geschikter was dan ik, om de

burgemeester de weg te wijzen voor een goed beleid en een glorierijke toekomst van 's-Hertogenbosch. Toen ik mij evenwel tussen het in de stadhuisshal opgestelde geschut door, een weg zocht naar de raadzaal, kwam ik al spoedig tot andere gedachten en in de Oranje Hal, waar het hele koningshuis als het ware op mij neerkeek, stond ik vol spanning te wachten op de dingen die gebeuren zouden, tot u, met vederlichte tred, minzaam lachend, knikkend naar links en rechts, zich een weg koos naar uw zetel, om ons vervolgens in overeenstemming met artikel 8 van het reglement van orde, een plaats aan te wijzen, waarbij tot mijn geruststelling ik er een kreeg op de eerste rij. Deze gang van zaken was mij niet geheel vreemd, het was me vroeger op school al meer overkomen als men bevreesde, dat het niet goed ging en meestal niet zonder succes. Ook herinner ik me nog, dat wij later nog eens in uw werkkamer moesten komen en u naarstiglijk informeerde of we wel naar onze zin zaten en vanaf dat ogenblik bent u voor mij gaan uitgroeien tot dat wat u in werkelijkheid bent, niet alleen de burgemeester, maar ook de burgervader, de man met een warm hart, die heel goed wist, dat achter de bolster van onze kritiek en manhaftig uiterlijk, dat hele kleine hartje zat dat uw leiding zo hard nodig had.

Ik heb vanaf die eerste rij u nogal eens geobserveerd en vergeleken met een naar mijn idee model-dominee. Dat zal uw oecomenisch hart wel goed doen denk ik, hè? De fijne gelaatstrekken, uitdrukking van uw persoonlijkheid, uw mooie haargroei en uw ogen, waarmee u, ook zonder iets te zeggen, doorlopend bij de discussie betrokken was, om niet te spreken van die fijne intonatie van uw stem, moesten wel tot deze conclusie leiden. Slechts tweemaal per jaar merkte ik dat u géén dominee was, dat was bij het begin van het jaar, dan wenste u ons een "zalig nieuwjaar" en een dominee zegt altijd: "een gezegend nieuwjaar"; en aan het einde van het jaar, als we allemaal een kerstkrans kregen". Bij de dominee kun je er alleen maar een brengen.

Door de soepele leiding bij de besprekingen, schiep u voor elkeen een situatie, om daaraan zonder spanning deel te kunnen nemen. Ik heb dat zelf ondervonden. U verstond de kunst, boven de partijen te staan en tegelijkertijd, wat in de raad aan gedachte en opvattingen leefde volledig tot z'n recht te doen komen. Ondanks bestaande tegenstellingen, werkte u goede, intermenselijke verhoudingen onder ons in de hand.

Het is geen wonder, dat onder dergelijke omstandigheden de raadsvergaderingen nogal eens uitliepen tot na het middernachtelijk uur, vooral toen u er ons aan gewend had, dat wanneer het maar laat genoeg werd, we allemaal nog een stukje chocola en een glas jus d'orange kregen.

Ook hebben wij altijd zeer gewaardeerd uw activiteiten tot ver over de grenzen van onze stad en we denken hierbij aan Delft en niet in de laatste plaats aan de goede stad Trier.

Hoe u doorlopend over ons welzijn waakte, we zonder noemenswaardige gevolgen de door de stad Trier aangeboden "Weinprobe" overleefd hebben en u op eigen initiatief de nodige maatregelen nam om te voorkomen, dat iemand de volgende dag 's-morgens de kerkdienst verzuimd zou hebben.

We zouden zo nog lang door kunnen gaan, maar uit ons betoog zult u reeds hebben opge maakt, dat u in onze ogen zeer duidelijk het stempel draagt van de burgervader en zoals het bij een gezond vaderschap gaat, het lag in de lijn der ontwikkeling, dat u zich door de installatie van de op uw initiatief opgerichte jeugdgemeenteraad, over onze hoofden heen promoveerde tot burger-grootvader.

Mevrouw Lambooy, alle grote mannen zeggen bij grote gebeurtenissen in hun leven; ik hoop dat later zelf ook te doen, dat ze het eigenlijk allemaal aan hun vrouw te danken hebben. Of dat nu helemaal waar is, is een andere zaak, maar zeker is dat de vrouw een zeer grote invloed heeft op het mannelijke prestatievermogen. U hebt niet de gelegenheid aangegrepen om als hollands welvaren aan de zijde van uw man op een gemakkelijke manier door het leven te gaan. In de ontwikkeling van uw gezinsleven en op maatschappelijk, sociaal en cultureel terrein hebt u een aanzienlijke inbreng geleverd. Als raad dezer gemeente moeten wij u onze verontschuldiging aanbieden, omdat uw man door onze schuld, vaak lang na het middernachtelijk uur, neuriënd -dat lag zo in z'n opgewekte natuur- zijn weg zocht naar de patriciërswoning aan de Peperstraat.

U kunt er verzekerd van zijn, dat we dankbaar zijn voor hetgeen ook u voor Den Bosch en ons gedaan hebt.

Aan alles in deze wereld komt echter een einde. Ook aan de ambtelijke loopbaan van een burgemeester. Nu het avondrood aan het firmament boven uw levenszee zich begint af te tekenen, bent u beter in staat dan menig ander om de weg te overzien, die God voor uw leven bepaald had. Het is geen gemakkelijke weg geweest en u hebt ook geen gemakkelijke weg gekozen, maar het is wel een mooie weg geweest, waarschijnlijk mooier dan u zich gedroomd had. Met ons kunt u dankbaar zijn voor wat gegeven en ontvangen werd. Moge het u met de uwen goed gaan. Wij wensen u Gods beste zegen en een gelukkig verder leven.

Burgemeester, u zult begrijpen, dat ons Bourgondisch hart het niet bij woorden alleen kan laten. Bij de manifestatie van j.l. zaterdagavond hebt u gezegd, dat het u niet om de cadeaus ging en uw bescheidenheid kennend, waren we daarvan ook wel overtuigd. Wij hebben u in korte trekken getekend als de vader-figuur bij uitnemendheid. Ongetwijfeld zult u zich herinneren uit de tijd, toen het gehele gezin nog niet geëmancipeerd was, dat vader z'n eigen stoel had en moeder kon zo goed niet zijn voor de kinderen, als vader in aantocht was, dan was zijn stoel -de zorg, zoals men die noemde- onbezet, dan lag z'n krantje klaar, werden z'n pantoffels aangedragen en het kopje koffie ingeschonken. Dan was vader thuis, dan zat hij op z'n gemak.

Wij hebben gemeend, onze dank voor de vaderlijke zorgen, waarmee u onze raad omringd hebt, niet beter tot uitdrukking te kunnen brengen dan met een stoel, een tafel en een kleed (dat hoort er ook bij) en wij spreken de hoop uit, dat u vaak en vele, vele jaren in deze stoel zult kunnen mediteren en dromen over al hetgeen deze acht vervlogen jaren u en ons aan moois gebracht hebben. (Applaus).

De voorzitter mr. R.J.J. Lambooy scheidend burgemeester, spreekt hierna als volgt: "Mijnheer de loco-burgemeester, dames en heren van de raad. Waar moet ik nu eigenlijk gezegd mee beginnen? Ik dacht, dat ik het meest verheugd moest zijn met het ere-burgerschap, dat uw raad mij heeft aangeboden. Ik ben daar zeer gevoelig voor; ik ben daarvoor getroffen. Ik ben in de toekomst niet meer gewoon de burger van 's-Hertogenbosch. U weet, dat ik hier wat in de buurt ga wonen, maar toch echt in de buurt. Ik mag dus wel de ere-burger van 's-Hertogenbosch zijn. Ik denk dat mijn vroegere ambtgenoot Loeff en ik samen daarover nog wel eens zullen praten, hoe prettig of het is om een stad te hebben mogen dienen en om ere-burger te mogen zijn. Ik ben u daarvoor zeer en zeer dankbaar. En van de daarbij behorende bijzondere mooie gouden penning is het gebruikelijk te zeggen, dat die een ereplaats krijgt maar ik mag u zeggen: hij krijgt twee ereplaatsen: één in ons huis in Vught en één in ons hart.

Ik ben u dankbaar en vind het een aardige attentie, dat u een brug, waarover ik persoonlijk nogal wat zorg heb gehad, naar mij wilt noemen en als die brug klaar zal zijn, och dan nodigt u misschien mij daar wel bij uit en dan moet u tegen mij zeggen: "Kom over de brug" en ik zal dat erg graag doen; ik zal graag gaan van de ene kant naar de andere, zoals ik altijd graag in 's-Hertogenbosch ben gegaan van noord naar zuid en van oost naar west.

Ik dank u heel erg hartelijk voor het portret, dat u mij hebt aangeboden en waarvan ik uit het applaus heb begrepen, dat u het goedgekend vindt.

Ik ben mijn vriend Wim van der Plas, bij wie ik nogal wat uren heb geposeerd, uren, die langer waren dan noodzakelijk was, omdat wij zoveel met elkaar hebben gepraat, heel erg dankbaar voor de zorg waarmee hij dit portret heeft geschilderd. Hij heeft ook het portret geschilderd van mijn voorganger en er is ook nog een andere opdracht aan hem gegeven, die hij in 1969 zal gaan volvoeren.

Voor de betrokkene zelf, i.c. mijn persoon, is het altijd moeilijk om de gelijkenis te beoordelen, maar mijn vrouw en mijn kinderen, die het portret enige dagen geleden hebben gezien, evenals de wethouders, de secretaris en de bode, die het bracht, zeiden allemaal: "Burgemeester, het is een mooi portret van u; het is zo, zoals u dikwijls kon kijken en zoals u dikwijls kon zitten".

Ik ben ook, mijne dames en heren van de raad, voor uw persoonlijk geschenk aan mijn vrouw en mij, erg dankbaar. Ik vind het mooi; ik heb er zelf wat voorkeur voor mogen laten blijken en ik ben u erg dankbaar voor die fraaie tafel, die mooie stoel en dat prachtige kleeid. Dit alles maakt deze dag voor mij onvergetelijk, deze dag welke mijnheer de deken zo bijzonder feestelijk is begonnen in een heerlijk versierde kerk met koren, zo mooi en zo mooi gedirigeerd en met de begeleiding van een muziek, die ons echt goed heeft gedaan, zodat deze dag een heerlijk begin heeft gehad. Ik zal dat aan ds. Van den Akker, die wegmoest, zelf ook nog persoonlijk zeggen. Het was een dag met een begin, nogmaals, om nooit meer te vergeten.

Mag ik misschien nog een enkel woord zeggen? Gaarne wil ik u mijnheer de loco-burgemeester, met wie ik 8 jaren als een der leden van het college van burgemeester en wethouders heb mogen samenwerken, hartelijk danken voor uw vriendelijke en, ik had het al van te voren opgeschreven: ik ken u een beetje, wat overdreven, prijzende woorden aan mijn adres.

Het is een wat raar gevoel als je zelf ondergaat wat ik anders, als burgemeester of voorzitter van de raad, gedurende vele jaren heb mogen doen, als een ander het slachtoffer of het doelwit was van de woorden, die ik wilde spreken.

Ik neem dit nu vandaag maar, omdat ik uw goede bedoelingen ken, wetende, dat u het college momenteel vertegenwoordigt en vanaf morgen mij enige tijd zult gaan vervangen, waarbij u maar aan de Commissaris der Koningin moet vragen, hoe lang u met deze waarneming belast zult zijn, misschien belast zult moeten zijn.

Men heeft mij in de laatste tijd in interviews bijna altijd gevraagd of ik ijdel ben. Mijn vrouw en mijn kinderen hebben, naar ik mij meen te herinneren, dit mij nooit gezegd, misschien wel om de goede verhoudingen te onzen huize niet te verstoren. Maar nu iedere interviewer, ook zelfs van schoolbladen, mij dit vroeg, ben ik toch wel begonnen -het werd trouwens ook wel tijd- om daar eens over na te denken en mijn geweten te raadplegen en zo ben ik tot de overtuiging gekomen, dat ik wel een beetje ijdel ben en niet zozeer wat betreft de scheiding in mijn haar, maar wel in de scheiding der zaken. Ik heb namelijk moeten concluderen, dat ik niet alleen blij ben geweest, verheugd ben geweest, als bepaalde zaken en dikwijls na nogal wat moeite, slaagden, maar dat ik daarbij vervuld was van een zekere voldoening, die lichtelijk ontvaardde in een zekere trots en waarbij het duiveltje van de ijdelheid bepaald om de hoek keek, naar mij knipoogde alsof hij wilde zeggen: Lambooy, dat heb je niet gek gedaan. En als u en de interviewers, dit mij als ijdelheid willen aanrekenen, dan hebben ze daar vermoedelijk wel gelijk in en zal ik proberen in mijn verdere leven mij van deze ondeugd te onthouden; of het lukken zal, weet ik niet.

Maar, mijnheer Schuurmans, u weet, dat men misdrijven kan begaan en dat het strafbaar is, maar dat ook de uitlokker daarvan als delinquent wordt beschouwd en ik vind dat u hebt uitgelokt, dat ik echt vanmorgen wat ijdel ben geworden, nu u mij op deze wijze hebt toegesproken en mij met deze woorden hebt willen tekenen, zoals u mij deze 8 jaren bezig hebt gezien.

Ik had u dezer dagen al gezegd, dat mijn Bossche jaren voor mij bijzonder prettige jaren zijn geweest en dat ik heenga met de eerlijke gedachte, dat er wel de nodige zorgen zijn geweest, ook vaak moeilijkheden, maar dat ik heb mogen werken in goede vriendschap met mijn wethouders, de huidige en de vorige, met de gemeentesecretaris, die ik minder staatsrechtelijk dan biologisch altijd heb genoemd "De appendix necessarius intelligens" en dat ook de verhouding van de raad tot mij altijd goed heeft gedaan. Ik ben nooit met tegenzin erheen gegaan (u hebt het goed gezegd, mijnheer Van de Wal) en ik ben bijna altijd neuriënd of fluitend -echt niet sissend- naar huis gegaan, nog dikwijls wat nalachend over goede en geestige opmerkingen, welke diverse leden van de raad zo bijzonder spits konden uiten. Ik bennu eenmaal wat grivoelig voor goede verhoudingen. Ik kan het tegenovergestelde wat moeilijk verdragen en ik ben er blij om, dat meningsverschillen ten spijt, de verhoudingen van mens tot mens in de raad en college goed zijn gebleven en dat de handdruk na afloop van begroting of sterk bekritiseerd voorstel, inderdaad, mijnheer Van de Wal niet achterwege is gebleven..

Ik meen, dat men alleen zó met elkaar kan hoven en bouwen en dat het menselijk respect daardoor kan worden gehandhaafd. En als ik zaterdagavond j.l. bij demanifestatie het Koninklijk 's-Hertogenbosch Mannenkoor uit Trier heb zien terugkomen en iedereen omstrijd heb horen verklaren "Wir sind in Trier gewesen", dan heeft het mij plezier gedaan, dat de reportster op haar vraag, wat of men dacht van de burgemeester tot antwoord heeft gekregen "Der ist auch in Trier gewesen". Men hoeft nu niet elke maand naar Trier te gaan om de verhoudingen goed te houden, maar de symboliek heb ik er toch wel uit mogen proeven.

Gistermiddag heb ik afscheid mogen nemen van de Bossche gemeenteambtenaren in een bijeenkomst, die mijn vrouw en ik niet licht meer zullen vergeten en ik heb hun dank gebracht en ik doe dat graag nog eens in tegenwoordigheid van de raad en onze genodigden, voor alle zorgen, die zij aan hun dikwijls moeilijk en dikwijls weinig gewaardeerd werk voor het wel en wee van de stad hebben besteed; de ene heeft deze gave en de andere die, de ene krijgt deze functie en een derde weer een andere, maar uiteindelijk zal de vraag: hoe en de beoordeling: wat de basis van het antwoord moeten vinden in de verantwoordelijkheid., die men voor het werk heeft gehad. En mag ik dan als scheidende burgemeester zeggen, dat Den Bosch gelukkig mag zijn met z'n ambtenarenkorps van ouder tot jong, dames en heren.

Er lagen vele belangrijke vraagstukken in het gemeentelijke leven, van allerlei aard, economische, financiële, technische, onderwijs, sport, recreatie, de uitbreidingen van de stad, de verzorging van de binnenstad, het verkeer etc. en vele goede adviezen hebben het gemeentebestuur medegeholpen belangrijke en verantwoorde besluiten te doen nemen. De stad is niet zo groot en ik heb het gevoel, dat de problemen relatief groter zijn dan het inwonertal zou doen vermoeden. Ik geloof, dat dit het vraagstuk is van de oude steden, die niet alleen oud willen blijven.

Ik ben er ook gelukkig mee, dat in de hartelijkheid, die men mij heeft willen tonen, ook telkens mijn vrouw is betrokken. Zij heeft mijn hele ambtelijke loopbaan gevolgd vanaf Hontenisse tot en met Den Bosch en zij is voor mij een lieve en een goede vrouw geweest en heeft altijd naast mij gestaan als wij meenden, dat het voor de gemeente goed was en zij deed voor organisatie en particulier, wat hoofd en hart haar ingaven. Ik hoop, dat de raad mij niet kwalijk neemt, dat ik mij even richtte tot iemand, die geen raadslid is maar voor mij een kostbare raadvrouw is geweest.

Mijn contacten met het verenigingsleven, met het organisatieleven zijn vele geweest; ik geloof dat het zo ook moet zijn. Men verwacht dat van de burgemeester en het is mijn er varing, dat eerderbedoelde belangstelling anderen goed kan doen, hun gevoel voor eigenwaarde verhoogt en de moed geeft om door te gaan. Ik heb omgekeerd van het verenigings- en organisatieleven onnoemelijk veel malen interesse in het werk van de gemeente mogen ervaren en over het hoofd van u, raadsleden heen wil ik daar toch nog eens voor danken. Het heeft de gemeente en het particulier initiatief, dacht ik, goed gedaan.

Daarnaast stel ik er prijs op om ook mijn erkentelijkheid te zeggen voor de goede verhouding die ik heb mogen ervaren tussen u, mijnheer de Commissaris der Koningin, de Gedeputeerde Staten, die ons doen en laten natuurlijk nauwlettend hebben gadegeslagen, terwijl zij de dualiteit van provinciaal bestuur en ingezetenen van deze stad, voor zover zij dat zijn, niet met elkaar hebben verbonden. Ik zou graag mijn relaties met het kerkelijk leven willen memoreren en de aanwezigheid naast Mgr. Bluyssen van d. Van den Akker, mij persoonlijk zo bevriend en van mijnheer Voss namens de Joodse gemeente, waardeer ik. Ik heb dit in mijn Bossche jaren ook gaarne tot uiting willen brengen in de bevordering van de toenadering der kerken, die ik, om Christus' wil, zo belangrijk vind.

Ik ben er ook dankbaar voor, dat de relaties tussen het Garnizoen en de gemeente van indringende aard zijn geweest. Ik had zo graag hier vanmorgen onze garnizoenscommandant ontmoet. Zijn vrouw is deze dagen gestorven. God geve haar de eeuwige rust. Onze stad kent een groot Garnizoen en ook al zou ik hier en daar het contact van alle dag wel wat uitdrukkelijker willen zien, wij zijn gelukkig niet als vreemden langs elkaar heen gegaan maar hebben elkaar wederzijds vriendschap gegeven en de hulp

geboden, die men vroeg of die men dacht te moeten aanbieden.

De verbindingen met het economisch leven, het georganiseerde en het niet-georganiseerde, zijn sterk en oprecht geweest en ik kan mij er alleen maar over verheugen, dat ik, waar het nodig of gewenst was, dit heb mogen bevorderen, daarbij voortbouwend op wat mijn voorganger, burgemeester Loeff, in zijn jaren voor de stad heeft gedaan.

En zo ga ik ambtelijk deze stad verlaten, niet met weemoed, neen, maar met een gevoel van dankbaarheid, dat ik dit mocht doen en voor de zegen die op het werk heeft mogen rusten. Ik erken daarbij volkomen, dat ik natuurlijk fouten heb gemaakt, misschien zelfs grote fouten in beleid en woord. Ik ben mij daarzelf duidelijk van bewust en deze confessio is gemeend. Ik hoop echter, dat op de confessio het generaal pardon door iedereen zal worden gegeven, die ik minder juist heb bejegend of die met reden zou vinden, dat ik niet voldoende zorg heb besteed aan zijn of haar belang.

Ik heb natuurlijk niet alles kunnen bereiken wat ik graag mede zou hebben bereikt, budgettaire en financiële redenen zijn daar vaak de oorzaak van geweest. Toch kan ik weggaan met de wetenschap, dat er nog diverse grote plannen op stapel staan, waarvan de uitvoering reeds dit jaar zal kunnen beginnen. Ik denk daarbij aan de volkomen nieuwe aanpak van de grote wijk Noord, waarvan de grondwerkzaamheden zijn begonnen; ik denk aan de zo noodzakelijke bruggenbouw, waarvan er ook dit jaar weer twee zullen kunnen aanvangen en waarvan er één naar mij zal worden genoemd. Ik denk aan tal van scholen, die klaar komen of waarvan de bouw nu ook kan gaan beginnen, ik denk aan sportzalen en sporthallen; de nieuwbouw van het Protestants Ziekenhuis, de grote vernieuwing van het Groot Ziekengasthuis, de uitbreiding van het Carolusziekenhuis, bejaardentehuizen en verpleeginrichtingen en het niet geringe en toch zo hoog genoteerde probleem van de omlegging van de Zuid-Willemsvaart, terwijl ik de rondweg om Den Bosch op mijn verlanglijstje heb mogen schrappen, omdat deze gelukkig het volgend jaar geheel gereed zal zijn. Er zijn nog talloos veel zaken meer, maar ik ga n verder hier niet mee vermoeien.

Over twee zaken wil ik nog graag een enkel woord zeggen en dat is over het Stadsgewest en de Jeugd.

Ik heb het voorrecht gehad het stadsgewest mede te mogen initiëren; ik heb in door mij niet verwachte korte tijd het Stadsgewest zich zien ontwikkelen en, met een open oog voor de moeilijkheden van nu en de nog te verwachten moeilijkheden, heb ik het vertrouwen behouden, dat ik vanaf het begin heb gehad. Ik zou het niet meer kunnen wegdenken uit het bestuurspatroon van onze gemeente en uit de overige tot het Stadsgewest behorende; en ik ben ervan overtuigd, echt van overtuigd, dat de goede wil tot samenwerking er is, ook al zal de vormgeving en de juridische structuur bepaald nog wel veel tijd, overleg en welwillendheid van alle zijden vragen. Aan mijn medewerkers i deze wil ik ook graag vanaf deze plaats mijn hartelijke dank betuigen.

Onze Bossche jongeren tenslotte wens ik een gelukkige toekomst toe, liefst in onze stad of in ons gewest. De mogelijkheden liggen er. Ik hoop, dat zij ze met goede wetenschappelijke, technische of muzische voorbereidingen zullen weten aan te grijpen. Ik hoop, dat zij door de misschien nu wat mistige weg heen toch het doel van hun leven duidelijk zullen gaan zien, met vertrouwen in zichzelf en met bereidheid om de zo graag geboden hulp van wat ouderen te aanvaarden en daarmee hun voordeel te doen. Een mens leeft niet voor zich alleen; hij is aan zijn Schepper verantwoording schuldig en dat is wat ik van en voor onze jongeren zo verhoop, dat zij, dartelend door het leven, de verantwoordelijkheid steeds duidelijker zullen gaan zien om daarmee hun eigen leven, dat van hun gezin of toekomstig gezin beter, gaver en rijker te maken. Bij mijn installatierede als burgemeester van 's-Hertogenbosch op 4 februari 1961, waaruit u citeerde, mijnheer de loco-burgemeester, heb ik voorgelezen wat ik las op het bidprentje van Petrus Josephus van Berckel, die op 20 mei 1817 als eerste burgemeester van 's-Hertogenbosch overleed en die een zoon was van mijn rechtstreekse voorvader in de overigens geheel vrouwelijke lijn: Theodorus, Everardus van Berckel, zilversmid en stempelsnijder:

Die tekst op het bidprentje onderaan luidde:

"Getrouw zijnde voor de belangen des Konings en ten tweede voor zijn burgeren ook te zorgen"

Ik heb geprobeerd dit te doen en heb mij daarbij gesteund geweten door God en de Zoete Lieve Vrouw van Den Bosch.

Ik dank hun daarvoor.

Ik heb gezegd.

De aanwezigen betuigen hun instemming met een langdurig applaus.

De voorzitter sluit hierna de plechtige raadszitting, zeggende, dat het hem bekend is, dat enigen onder de aanwezigen nog het woord zouden willen voeren. Het is hem bekend, dat de Commissaris van de Koningin in de provincie Noord-Brabant zulks graag het eerst zou willen doen. Spreker meent dat vervolgens dr. Arnold, ambassadeur van de Duitse Bondsrepubliek het woord zou willen voeren evenals der Erste Bürgermeister König van Trier.

Hij stelt hem bij deze daartoe nu graag in de gelegenheid.

De heer mr.dr. C.N.M. Kortmann, Commissaris der Koningin in de provincie Noord-Brabant, spreekt hierna als volgt: "Mijnheer de burgemeester. Er wordt wel eens gezegd dat menselijke dankbaarheid een moeilijke deugd is en dat die dankbaarheid vaak verwaarloosd wordt. Wie in Den Bosch de afgelopen weken heeft meegemaakt of heeft gelezen wat omtrent uw persoon en uw werk hier is gezegd; wie die climax heeft meemaakt van pleinen en hallen via een diepgelovige indrukwekkende Sint Jan hier naar het hoogtepunt in deze zo fraai gerestaureerde Bosch van den Hertog, die zal moeten toegeven, dat burgerij en stad van Den Bosch de deugd van dankbaarheid te uwen aanzien terecht en breeduit hebben beoefend. En ik wil zeggen, dat ik heel blij ben, dat ik hier vandaag en vanmorgen aanwezig heb mogen zijn. Allereerst, omdat ik mij burger voel van Den Bosch en onderdaan van mijn burgemeester Lambooy, van wie ik vandaag in het openbaar wil zeggen, dat mijn vrouw en ik bijzonder gevoelig zijn voor de gesoigneerde wijze, waarop u persoonlijke vriendschap hebt weten te plegen. Dat geldt natuurlijk in even grote mate voor uw echtgenote. Maar meer nog ben ik verheugd om hier te zijn in functie als Commissaris der Koningin in dit gewest want de provincie, het provinciaal bestuur hier ook door twee gedeputeerden met mij vertegenwoordigd, het provinciaal bestuur is u en uw bestuur dankbaar; moet u ook dankbaar zijn. Het is niet altijd eenvoudig om hoofdstad van een provincie te zijn. Daar zijn duidelijk getuigen voor. Ik denk dan aan de parkeerkuil tegenover mijn hoofdingang; ik denk aan een kantoorflat op de Zuidwal en ik denk aan een kantooortoren aan de uiterste rand van uw gemeente.

Ik weet en u weet dat dit getuigen zijn, stille getuigen, van voorbije spanningen, van voorbije gevoeligheden over en weer; van een in de hoogte streven naar een vlag voor de provincie verlangende provinciaal bestuur en naar een beschermend, centrum-beschermend gevoelig kunstlievend gemeentebestuur. Maar ik wil vandaag in het openbaar verklaren wat de indruk is, de overtuiging is van het provinciaal bestuur: wij zijn bijzonder gelukkig, dat wij op die plaats onze nieuwbouw vanu hebben mogen aanvatten en wel op een keuze door u.

Het is niet gemakkelijk om hoofdstad van de provincie te zijn en behalve de nieuwbouw moet ik hier vandaag toch ook nog eens duidelijk zeggen, dat wanneer de gemeenten aan het bestuur van de provincie voor zijn nieuwbouw een geschenk willen aanbieden, dat het niet altijd eenvoudig is om dat geschenk zo te plegen, dat én de gever én de ontvanger daarmee gelukkig zijn.

Mijnheer de burgemeester, ik heb u bewonderd om de vasthoudende blijmoedigheid, waarmee u, ondanks alles, naar een resultaat bent gegaan, dat u mij dezer dagen telefonisch hebt kunnen mededelen en waarvan ik hoop, dat de opening van het provinciehuis ook de kostbare realisering zal mogen geven. U kunt er zeker van zijn, dat wij daarmee gelukkig zijn. De provincie is grote dank verschuldigd.

Ik ga niet in op wat u in de gemeente zelf hebt gedaan, dat is door veel beter deskundigen op een voortreffelijke wijze hier en elders reeds gezegd. Maar ik ga wel in op hetgeen uw eigen gemeente te boven gaat en dan wil ook mijnerzijds, en ik was

blij, dat u in uw laatste woord zo mooi hebt geformuleerd. Ik wil ook mijnerzijds dank en waardering betuigen voor hetgeen u als voorzitter van het Stadsgewest 's-Hertogenbosch hebt weten te funderen. De grote kunst van een centrumgemeente van een Stadsgewest is vertrouwen te wekken bij de andere gemeenten. Ik geloof, heer voorzitter van het Stadsgewest, dat u daarin geslaagd bent. Het is merkwaardig, dat het vertrouwen wekken in een Stadsgewest overwint de angst van de randgemeenten voor, laat ik het noemen: hebsuchtigheid van de centrumgemeente. Het is ook merkwaardig, dat zij, die het Stadsgewest plegen minder daarvan worden verdacht dan zij, die het Stadsgewest niet plegen.

Wij zijn u dank verschuldigd voor de twintig jaren, dat u burgemeester bent geweest van Brabantse gemeenten. Er zijn twintig andere jaren, tien voor Zeeland, en tien voor Overijssel, dat u diezelfde zorg daar hebt gegeven.

Er is, boven hetgeen u voor de provincie hebt gedaan, nog zoveel, dat op nationaal niveau ligt en dan denk ik natuurlijk aan het bestuurslidmaatschap van de Vereniging van Nederlandse Gemeente naast uw voorzitterschap van de Brabantse Vereniging. Ik denk aan uw werk voor de Zonnehloem; ik denk aan het Genootschap van burgemeesters, waarvan u bestuurslid waart; ik denk aan de Politieschool Zuid-Nederland, waarvan u bestuurslid waart; ik denk aan uw bestuurslidmaatschap van de Hogere Agrarische School.

Onze Koningin heeft u in het jaar 1955 benoemd tot officier van Oranje Nassau.

Ik ben blij, dat ik vandaag als bekroning van uw werk voor uw stad, voor uw gewest, voor de provincie en voor het land u mag mededelen, dat Hare Majesteit u heeft willen benoemen tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw."

De aanwezigen betuigen hun instemming met applaus.

De voorzitter, mr. R.J.J. Lambooy, scheidend burgemeester spreekt hierna als volgt: "Mijnheer de Commissaris. Een jonge ridder met een leeuw. Ik ben er u bijzonder hartelijk dankbaar voor. Ik begrijp heel goed, mijnheer de Commissaris, ik heb veertig jaren ervaring, hoe dergelijke zaken spelen en ik ben ervan overtuigd, dat het voor een heel groot gedeelte uw werk is. Uw waarderende woorden, uw vriendelijke woorden, uw zo welgemeende woorden; u pleegt niet om de zaken heen te draaien, hebben mij geweldig veel goed gedaan. En dat het heeft mogen culmineren in deze onderscheiding, die ik toch helemaal niet had verwacht; ik moet u eerlijk zeggen: ik ben daar gelukkig mee. Het is alleen, mijnheer de Commissaris: ik ben zeer bang, dat ik weer een beetje ijdeler wordt.

Vergeef mij dat nou maar als u mij tegenkomt. Ik zal toch proberen om recht in mijn schoenen te blijven staan.

Hartelijk dank, mijnheer de Commissaris; hartelijk dank ook namens mijn vrouw en mijn kinderen, die dit natuurlijk bijzonder prettig vinden. Hartelijk dank!

De voorzitter vervolgt: "Ich habe jetzt die Ehre Ihre Excellenz zu fragen, wenn Sie etwas sagen wollen dass jetzt zu tun".

Dr. Arnold, ambassadeur van de Duitse Bondsrepubliek, zegt hierna het volgende: "Mijnheer de burgemeester, mevrouw Lambooy, mijnheer de Commissaris van de Koningin, dames en heren raadsleden, dames en heren.

Het is mij een grote eer en een groot genoegen, dat ik al enkele maanden, nadat ik mijn geloofsbrieven overhandigde, uitgenodigd werd hier deel te nemen aan deze betekenisvolle zitting van de raad van de gemeente 's-Hertogenbosch. Het verheugt mij temeer omdat ik aan een uitnodiging voor september van het afgelopen jaar geen gevolg kon geven wegens het officiële bezoek van de Minister President aan Bonn, waaraan ik moest deelnemen. Zo is dit mijn eerste bezoek aan de mooie provincie Noord-Brabant en aan uw stad vol van historische geschiedenis en dit zal zeker wel niet het laatste bezoek zijn.

Ik ga geen toespraak houden, ook omdat mijn nederlands hiertoe nog niet voldoende toereikend is en dit is ook in de eerste plaats vandaag de dag van de gemeente, de dag van de raad van de gemeente en natuurlijk, zeer geachte burgemeester, uw dag.

Ik heb terwijl ik de toespraken beluisterde, meer en meer het gevoel gekregen hier deel te nemen aan een soort van familiefeest; van de familie van de gemeente en al degenen, die hier aan het leven van de gemeente deelnemen, maar ik heb ook bijna een beetje het gevoel, dat ik misschien een beetje als lid van de familie van ver weg met dit gebeuren mag meeleven. Reden hiervoor is niet alleen, dat ik als de zoon van een schilder altijd graag naast een zo mooi schilderij ga zitten; reden is bovendien datgene dat al medegedeeld is door de loco-burgemeester en door een lid van uw raad n.l. de betrekkingen tussen uw stad en de duitse stad Trier.

Natuurlijk is het aanknopen van zusterlijke betrekkingen tussen steden sedert enige tijd ook een beetje in de mode gekomen. Het brengt moeilijkheden mee en de betrekkingen moeten een beetje oppervlakkig blijven. Hetgeen echter hier tussen deze twee gemeenten in de loop der jaren tot stand is gekomen is zonder twijfel meer, en véél meer.

Dames en heren, wij allen weten, dat voor ons in Europa geen alternatieven voor een nauwe samenwerking bestaan, een samenwerking niet alleen tussen de regeringen, maar op de eerste plaats tussen de volkeren. Zeker was in het kader van de Europeesche gemeenschappen al veel bereikt, maar ik geloof, dat de besluiten, die in Brussel worden genomen geen effect kunnen hebben zonder dat de grond zou zijn voorbereid. Dit kan nauwelijks beter worden gedaan dan door dat, wat tussen deze twee gemeente is ontstaan. Dit geeft vaste basis voor een gemeenzame toekomst en dit geeft ook, en niet op de laatste plaats, de hoop, dat ook de belastingen uit het verleden, n.l. die in de donkeren jaren van Europa voorgekomen zijn, kunnen worden overwonnen. Het is zonder twijfel, dat een succes als deze samenwerking tussen de twee gemeenten, niet kan ontstaan zonder een sterk en persoonlijk initiatief. Ik ben daarom blij, heden en in dit belangrijk ogenblik in de gelegenheid gesteld te zijn, om u, zeer geachte burgemeester, voor uw initiatieven en voor uw moeite te bedanken, waarmee u deze goede zaak opgedreven en bevorderd hebt.

Ik mag u die dank niet alleen uit mijn eigen naam, maar uit naam van al mijn landgenoten brengen en ik mag, om te eindigen, mijn hoop daaraan toevoegen, dat u ook in de toekomst een actief, levendig aandeel kunt en zult blijven geven tot steun aan dit onderdeel van de ontwikkeling. (applaus).

De voorzitter, mr. R.J.J. Lambooy, scheidend-burgemeester: "Ich habe jetzt die Ehre der Ersten Bürgermeister der Stadt Trier, Herr König, zu bitten das Wort zu nehmen."

Der Herr König: "Sehr geehrte Commissar der Königin, sehr geehrter Botschafter, sehr verehrten Bisschoff, meine Herrn Eingehohlteten, meine Damen und Herren, aber vor allen, hochverehrten, lieber Herr Bürgermeister, Doctor Lambooy. An diesem festlichen Tag, an dem sich so viele hier versammelt haben, um Sie zu ehren, möchte, ganz natürlich, die Stadt Trier nicht fehlen. Deshalb hat sich heute eine Delegation aus Rat und Verwaltung der Stadt Trier eingefunden um Ihnen, sehr verehrter Herr Oberbürgermeister Dr. Lambooy, im Namen der Bürgerschaft Dank für all das auszusprechen, was Sie für die Freundschaft zwischen unseren Städten 's-Hertogenbosch und Trier getan haben, und Sie als einen Mann zu ehren der damit einen grossen Anteil an dem Werk der europäischen Verständigung geleistet hat. Es war im Jahre 1962, als zum ersten Male hier in 's-Hertogenbosch ein sportlicher Vergleich zwischen Mannschaften unserer beider Städte stattfand. Den Gedanken, aus diesem kleinen Treffen mehr zu machen und die begonnenen Kontakte zu einer dauerhaften und breit angelegten Verbindung auszubauen, griffen Sie damals entschlossen auf und setzten ihn zielstrebig in die Tat um. Die Chronik der Beziehungen zwischen unseren beiden Städten verzeichnet eine erste "Gipfelkonferenz", wie ich sei scherzhaft bezeichnen möchte, in Trier am 2. Mai 1963, auf der Sie, Herr Dr. Lambooy, zusammen mit dem damaligen Oberbürgermeister, Herrn Dr. Raskin, die Pläne für die zukünftigen Begegnungen entwarfen. Es würde zu weit führen, wollte ich jetzt den Weg nachzeichnen, den die Städte 's-Hertogenbosch und Trier miteinander durch die Jahre bis auf den heutigen Tag gegangen sind. Zahlreich und verschieden artlich sind die Begegnungen, die jener

ersten Besprechung im Jahre 1963 gefolgt sind; sie fanden auf sportlichem und kulturellem Gebiet statt, sie führten Delegationen der Stadträte und Verwaltungsspitzen zusammen, sie machten die Bürger unserer Städte miteinander bekannt. Was aber alle diese Kontakte so besonders wertvoll gemacht hat, ist die Tatsache, dass sie über das Sachliche hinausführten und zu herzlichem Einvernehmen, ja zur Freundschaft zwischen vielen der Beteiligten führten. Die Freundschaft unserer beiden Städte ist nicht auf einem Berg von Akten und Papier begründet, sondern auf zahllosen persönlichen Freundschaften zwischen Bürgern ihrer schönen Stadt 's-Hertogenbosch und der Stadt Trier.

Diese Entwicklung trägt, sehr geehrter Herr Oberbürgermeister Dr. Lambooy, ganz unverkennbar Ihre Handschrift. Die Entwicklung ist von Ihnen gegründet und gefördert worden. Sie haben sich mit der ganzen Kraft Ihrer Persönlichkeit dafür eingesetzt, dass die Freundschaft zwischen 's-Hertogenbosch und Trier wachsen und gedeihen konnte. Dieses Ziel haben Sie erreicht. Und damit haben Sie das Ihre zu einer Verbesserung der Beziehungen zwischen unseren beiden Völkern geleistet, die von einer schrecklichen Zeit her stark belastet waren. Dafür möchte ich Ihnen hier an dieser Stelle ganz besonders danken.

Wenn Sie jetzt am Abschluss Ihrer beruflichen Laufbahn stehen und Ihr reiches Lebenswerk überblicken, so stellen Sie bitte fest, dass die Städtefreundschaft 's-Hertogenbosch - Trier, die immer mit Ihrem Namen verbunden bleiben wird, ein besonders eindrucksvoller Teil Ihres Wirkens ist.

Die Stadt Trier, sehr verehrter Herr Dr. Lambooy, ist Ihnen für dieses Werk der Freundschaft zu tiefem Dank verpflichtet. Und um diesem Dank sichtbaren Ausdruck zu verleihen, hat der Rat der Stadt Trier beschlossen, Sie durch die Verleihung des Ehrensiegels der Stadt Trier zu ehren. (applaus).

Das Ehrensiegel, die Nachbildung des mittelalterlichen Trierer Stadtsiegels, wird nur Persönlichkeiten verliehen, die sich um das Wohl der Stadt Trier und ihrer Bürger in besonderem Masse verdient gemacht haben. Die Zahl der lebenden Ehrensiegelträger ist auf zwölf statuarisch beschränkt. Das zeigt, wêlch besondere Auszeichnung die Verleihung dieses Siegels darstellt.

Der Kreis, in den Sie, sehr verehrter Herr Dr. Lambooy, aufgenommen werden, setzt sich zusammen aus um Trier hochverdienten Männern der Politik, der Wirtschaft und der Kultur unter ihnen befindet sich auch der frühere französische Konsul in Trier, der viel für die deutsch-französische Freundschaft, vor allem in Trier, getan hat. Sie Herr Oberbürgermeister Dr. Lambooy, sind der Zweite, der, obwohl nicht Deutscher, sich in hervorragendem Masse um die Stadt Trier und ihre Bürger verdient gemacht hat. Das Werk der deutsch-niederländischen Verständigung in unserer Stadt ist ohne Sie heute und in Zukunft in diesem breiten Umfange nicht denkbar.

Ich darf Ihnen somit im Namen der Bürgerschaft, des Rates und der Verwaltung der Stadt Trier das Ehrensiegel der Stadt Trier überreichen.

Unser herzlicher Wunsch ist, dass Ihnen ein langer und gesunder Ruhestand beschieden sein möge. In diesem Ruhestand werden Sie, deseen sind wir gewiss, Zeit und Gelegenheit finden, Ihre alten Freundschaften zu pflegen, darunter auch die mit der Ihnen in Dankbarkeit verbundenen Stadt Trier.

Ich darf Sie und Ihre sehrverehrte Frau Gemalin schon heute zu Ihrem nächsten Besuch nach Trier einladen. Der Rat der Stadt Trier möchte Sie und Ihre Verdienste um die Freundschaft unserer Städte ehren und so die tiefe Verbundenheit bekunden, die zwischen Ihnen und uns, zwischen 's-Hertogenbosch und Trier besteht. (applaus). Die Urkunde, die darüber aufgestellt wurde lautet: "Durch Beschluss des Rates der Stadt Trier vom 28 Januar des Jahren 1969, wird am Bürgermeister Dr. Lambooy, 's-Hertogenbosch, wegen seine Verdienste um die Städten-Freundschaft zwischen 's-Hertogenbosch und Trier das Ehrensiegel der Stadt Trier verliehen.

Trier, am 28 Januar 1969.

w.g. Joseph Harnisch
Oberbürgermeister."

(applaus).

De voorzitter, mr. R.J.J. Lambooy, scheidend burgemeester: "Ja, Herr König, Erster Bürgermeister von Trier, ich wusste, dass eine ziemlich grosse Abordnung von auch meiner Stadt Trier nach 's-Hertogenbosch kommen würde auf diesem Tag, auf meinem Abschied. Ich habe mir da sehr über gefreut. Ich fühlte so dass wenn soviel heute kommen aus dem Verwaltung, aus dem Beamtensector, dann war es für mich unbedingt ein Verzeugnis, dass unsere Verhältnungen gut sind und dass unsere Freundschaftverbindungen wofür ich gearbeitet habe und woüber ich soviel gesproche habe dass das Wirklichkeit geworden ist. Ich freue mich sehr darüber. Ich bin davon überzeugt, dass wir allen, wir allen in Europa dafür zu sorgen haben dass Friede bleibt, dass Freundschaft kommt, und dass Elend verschwinden wird. Dass ist notwendig für uns allen; für Deutschland für Holland. Und dass Sie meine Gedanke um die Verbindung zwischen Trier und 's-Hertogenbosch auf dieser Weise mehr deutlich gemacht hatten. Sie haben mein Herz getroffen. Danke, danke vielmals.. Danke für das Ehrensiegel von der Stadt Trier. Herzlich Dank, herzlich Dank! (applaus).

De voorzitter vervolgt: "Dames en heren. Wij gaan deze bijeenkomst nu beëindigen en wanneer u daar prijs opstelt en er de gelegenheid toe hebt, om mijn vrouw en mij nog even de hand te drukken, dan willen wij bijzonder graag de gelegenheid daartoe geven. Wij gaan dan naar de Oranjehal en zullen het prettig vinden u daar even te ontmoeten.

De voorzitter sluit hierna deze plechtige bijeenkomst.